

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Havenlaan 88, bus 100
1000 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2024/123

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Op 23 april 2024 diende ■■■ (hierna vermeld als: verzoeker), een verzoek in bij het Departement Kanselarij en Buitenlandse Zaken bij de Vlaamse Overheid (hierna vermeld als DKBUZA) om een afschrift te verlenen van de uitspraak van 21 februari 2024 van het ICSID-tribunaal in de zaak DP World vs. Koninkrijk België, evenals eerdere beslissingen van het scheidsgerecht in deze zaak.

Op 17 mei 2024 werd voormeld openbaarheidsverzoek afgewezen door DKBUZA.

Op 21 mei 2024 stelde verzoeker beroep in tegen de voormelde weigeringsbeslissing van DKBUZA. Dit beroep werd op 22 mei 2024 geregistreerd door de beroepsinstantie.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke verzoek dateert van 23 april 2024.

De in beroep aangevochten beslissing van DKBUZA van 17 mei 2024 maakt melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het beroep werd ingediend bij mailbericht d.d. 21 mei 2024 en is bijgevolg tijdig ingesteld. Het beroepschrift is **ontvankelijk**.

Gegrondeid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Oorspronkelijk openbaarheidsverzoek

Met zijn verzoek d.d. 23 april 2024 vraagt verzoeker bij DKBUZA om een afschrift te verlenen van de uitspraak van 21 februari 2024 in de zaak ICSID DP World vs. Koninkrijk België, evenals eerdere beslissingen van het scheidsrecht in deze zaak.

2. De weigeringsbeslissing van DKBUZA

Met zijn beslissing d.d. 17 mei 2024 heeft DKBUZA het openbaarheidsverzoek afgewezen in de volgende bewoordingen:

“ Uw openbaarheidsverzoek werd onderzocht en wordt afgewezen om volgende redenen. Het belang van de openbaarheid weegt niet op tegen de bescherming van volgende belangen:

- de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid om een eerlijk proces te krijgen (artikel II.35.4° van het bestuursdecreet). De arbitrageprocedure DP World Limited t. Koninkrijk België voor het ICSID-tribunaal is een hangend rechtsgeding. Dit is een arbitrageprocedure waarbij een zgn. ‘annulmentprocedure’ tegen de ‘Award’ nog openstaat voor beslissing;*
- het vertrouwelijke karakter van de betrekkingen van het Vlaamse Gewest met de federale overheid en van de internationale betrekkingen van het Vlaamse Gewest (artikel II.35.2° van het bestuursdecreet);*
- een economisch, financieel of commercieel belang van de overheidsinstanties (artikel II.35.1° van het bestuursdecreet).*

De Belgische Staat heeft ten aanzien van het ICSID-Tribunaal formeel bevestigd geen akkoord te geven met de publicatie van de ‘Decision on Jurisdiction & Liability’ van 10 april 2021 en de ‘Award’ van 15 februari 2024. Ook DP World heeft formeel aan ICSID meegedeeld geen toestemming te geven voor publicatie van deze beslissingen. “

3. Inhoud van het beroepschrift

Verzoeker gaat niet akkoord met de beslissing van DKBUZA en argumenteert zijn beroepschrift als volgt:

“ Via deze e-mail wil ik graag in beroep gaan tegen de beslissing van de Vlaamse Dienst om de uitspraak en andere beslissingen van het tribunaal in de ICSID-zaak DP World v. België niet vrij te geven. De uitslag van de arbitrage is bekend: België werd bevolen om de investeerder ongeveer 41 miljoen EUR te compenseren. Wij zijn een gespecialiseerde dienst voor dergelijke arbitrageprocedures en we zoeken kopieën van de documenten om verslag uit te brengen over hun jurisprudentiële inhoud.

Het beroep wordt gemaakt op de volgende gronden:

- *Artikel II.35, 4° van het administratief decreet is niet van toepassing in het betreffende geval, aangezien de openbaarmaking van de Award de staat niet zal benadelen in de nietigheidsprocedures - of, op zijn minst, heeft de administratie niet uitgelegd waarom dit het geval zou zijn. Het is belangrijk te benadrukken dat ICSID-nietigheidsprocedures beperkt zijn tot zeer nauwe rechtsgronden voor nietigverklaring, en dit is daarom geen beroep waarbij de feiten of de verdiensten van het geschil opnieuw betwist zouden worden. Bovendien ontbreekt het gezond verstand bij de positie van de administratie: rechterlijke beslissingen in België (en elders), inclusief administratieve beslissingen die de staat veroordelen tot het betalen van schadevergoedingen aan particuliere partijen, worden standaard gepubliceerd, ongeacht de hangende beroeps- of cassatieprocedures tegen deze beslissingen. Zoals uitgelegd door de Raad van State (Nr. 257.841 van 10 november 2023 in de zaak A. 234.446/X-17.990, par. 7.3), is de ratio van Artikel II.35, 4° om te voorkomen dat een partij een oneerlijk voordeel verkrijgt in hangende geschillen, maar dit is hier niet van toepassing, waar de verzoekende partij enkel de documenten zoekt voor doeleinden van juridisch commentaar, en de uitspraak is - uiteraard - al beschikbaar voor de partij die het aanvecht in de nietigheidsprocedures.*
- *Artikel II.35, 2° van het administratief decreet is irrelevant, aangezien het document geen vertrouwelijke zaken betreft tussen de Vlaamse regio en/of buitenlandse regio's. Dit is een gerechtelijke beslissing in een conflict met een particuliere partij. En hoewel DP World eigendom is van de Verenigde Arabische Emiraten, merkte de CADA (zie bijlage) op dat dit niet betekent dat de internationale betrekkingen van België op het spel staan. Opnieuw worden administratieve beslissingen met betrekking tot de staat en buitenlandse partijen, inclusief buitenlands eigendom, standaard gepubliceerd in België, onder het principe van de publiciteit van justitie.*
- *Artikel II.35, 1° van het administratief decreet is eveneens irrelevant, en de administratie heeft niet uitgelegd waarom economische of financiële belangen op het spel staan, en hoe het publiceren van de uitspraak dit zou beïnvloeden op manieren die het principe van open toegang zouden moeten verslaan. Het is belangrijk om te herhalen dat de uitkomst van de arbitrage al bekend is, en het openbaren van de redenering van het tribunaal om tot dat resultaat te komen, zal niets veranderen. Nogmaals, administratieve beslissingen waarin de staat wordt bevolen om schadevergoeding te betalen, worden dagelijks als vanzelfsprekend gepubliceerd.*
- *Ten slotte is het feit dat België en DP World weigeren de uitspraak via ICSID openbaar te maken irrelevant: gezien artikel 32 van de Grondwet kan de staat niet zelf nieuwe gronden verzinnen om de openbaarmaking van administratieve documenten te weigeren. "*

4. Standpunt van de beroepsinstantie

Om met kennis van zaken over het beroep te kunnen oordelen, heeft de beroepsinstantie contact opgenomen met DKBUZA om meer toelichting te geven bij dit openbaarheidsverzoek en aan te geven welke documenten ze in het bezit hebben met betrekking tot de vraag van verzoeker.

Uit de verkregen informatie, blijkt dat het openbaarheidsverzoek betrekking heeft op 2 uitspraken van het internationaal ICSID-tribunaal (International Centre for Settlement of Investment Disputes) :

- Uitspraak van 10 april 2021 (jurisdictie ten gronde)
- Uitspraak van 15 februari 2024 (ivm toekenning van schadevergoeding)

De beroepsinstantie kon kennis nemen van de beide hiervoor vermelde documenten.

Globale kader

De beroepsinstantie schetst eerst het ruimer kader waarbinnen dit openbaarheidsverzoek werd ingediend:

Het geschil heeft betrekking op een beslissing uit 2014 van de Antwerpse havenautoriteit om een gebied van 40 hectare van de concessie van DP World voor zeven jaar over te dragen aan een concurrerend bedrijf,

met als argumentering vanwege de havenautoriteit dat DP World het gebied niet had gebruikt en dat de beslissing gerechtvaardigd was om het internationale verkeer van de haven veilig te stellen.

DP World (Dubai Ports World) is een staatsbedrijf uit het emiraat Dubai in de Verenigde Arabische Emiraten en is onderdeel van Dubai World. Het bedrijf is een van de grootste beheerders van containerterminals wereldwijd. DP World heeft in 2017 een ICSID-claim (arbitrageprocedure) ingediend op grond van het bilateraal investeringsbeschermingsverdrag tussen de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) en de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU).

Op 10 april 2021 is er een uitspraak van het internationaal ICSID-tribunaal, die het investeringsgeschil heeft beslecht, maar die genuanceerd en nog niet definitief is. Enerzijds is het Tribunaal van oordeel dat de beslissing van het Havenbedrijf Antwerpen tot terugname van een (ongebruikt) gedeelte van de concessie van Antwerp Gateway (dochtervennootschap van DP World) in 2014, een zgn. gedeeltelijke 'expropriation' ('terugname van een investering') van deze concessieovereenkomst uitmaakt in de zin van het Investeringsverdrag (BIT) tussen de Belgisch Luxemburgse Economische Unie ('BLEU') en de Verenigde Arabische Emiraten ('VAE'). Een 'expropriation' is toegelaten mits er is voldaan aan 5 cumulatief te vervullen voorwaarden.

Een persbericht vanuit het Havenbedrijf Antwerpen in 2021 vermeldt het volgende hieromtrent: "Het Tribunaal bevestigde in zijn beslissing uit 2021 dat de rechtmatigheid van de beleidsbeslissing van het Havenbedrijf Antwerpen, wat betreft de volgende 4 voorwaarden: (1) de terugnamebeslissing van het Havenbedrijf Antwerpen was gerechtvaardigd door redenen van openbaar nut, (2) de door het Havenbedrijf Antwerpen gevolgde procedure die aan de beslissing is voorgegaan is wettelijk verlopen, (3) de beslissing van het Havenbedrijf Antwerpen is niet discriminatoir en (4) de beslissing is niet strijdig met de concessie van Antwerp Gateway omdat domeinconcessies op het publieke domein van rechtswege precair zijn en dus in het algemeen belang kunnen worden ingetrokken of gewijzigd.

Wat betreft de vijfde wettigheidsvoorwaarde om tot een gedeeltelijke 'expropriation' in de zin van de BIT te kunnen overgaan, m.n. de vraag of er een gepaste en reële vergoeding als compensatie voor het teruggenomen terrein is betaald, is het Tribunaal van oordeel dat deze in een volgende fase van het arbitrageproces dient te worden getoetst. "

Het is nu met de uitspraak van 15 februari 2024 dat het ICSID-tribunaal ook een beslissing heeft genomen aangaande de door België te betalen compensatie/schadevergoeding aan DP World (bedrag van 41 miljoen euro).

Vanuit DKBUZA wordt erop gewezen dat het arbitragegeschil hiermee nog niet definitief ten einde is, daar België de intentie heeft om een vernietigingsprocedure in te stellen tegen de uitspraak van het ICSID-tribunaal d.d. 15 februari 2024. In geval van vernietiging van de voormelde beslissing, kan een nieuw tribunaal aangesteld worden die zich opnieuw over de zaak buigt.

Ook wijst DKBUZA erop dat zowel de Belgische Staat als DP World zelf (de beide betrokken partijen in het arbitragegeschil) uitdrukkelijk en formeel ten aanzien van het ICSID-Tribunaal hebben bevestigd (op grond van artikel 48 van het ICSID-verdrag) dat ze geen van beide hun akkoord geven met de publicatie van de beslissingen van het ICSID-Tribunaal van 10 april 2021 en 15 februari 2024.

Beoordeling door de beroepsinstantie

De beroepsinstantie is van oordeel dat de door verzoeker opgevraagde beide beslissingen van het ICSID-Tribunaal van 10 april 2021 en 15 februari 2024 niet openbaar kunnen worden gemaakt in toepassing van

artikel II.35, 1° Bestuursdecreet. Voormelde decreetbepaling stipuleert dat een aanvraag om openbaarmaking dient afgewezen te worden indien het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van het economisch, financieel of commercieel belang van een overheidsinstantie. Deze bepaling heeft tot doel de economische, financiële en commerciële belangen van instanties te beschermen tegen het risico van speculatieve daden die voorkennis van informatie kan meebrengen.

In casu betreft het weliswaar een arbitragegeschied tussen de Belgische Staat en DP World (omdat het hier gaat om een internationaalrechtelijk verdrag), maar uiteraard zijn het Vlaamse Gewest en de Haven van Antwerpen onrechtstreeks ook betrokken partij, daar het geschil betrekking heeft op een beslissing van het Antwerps Havenbedrijf uit 2014 en dat bij een eventuele betaling van een schadevergoeding aan DP World door de Belgische Staat ook het Vlaamse Gewest en de Haven van Antwerpen mee in het vizier komen.

De beroepsinstantie wijst hierbij naar de uiterst concurrentiële en commerciële omgeving waarbinnen een haven van Antwerpen (de haven van Antwerpen- Brugge is een NV van publiek recht en bijgevolg een Vlaamse overheidsinstantie) opereert, zodat die er alle belang bij heeft om haar concurrentiële positie te vrijwaren, zeker ook op het vlak van het verlenen van concessies in het havengebied van Antwerpen. Het gaat hierbij niet alleen om de eigen positie van de Haven van Antwerpen, maar ook deze van alle stakeholders binnen de havengemeenschap. Zowel wetenschappelijke studies (hierbij wordt onder meer verwezen naar een studie binnen de Universiteit Antwerpen: <https://repository.uantwerpen.be/docman/irua/5b50c2/175902.pdf>) alsook het rapport van de Nationale Bank van België (<https://www.nbb.be/nl/evenementen/webinar-nbb-rapport-over-het-economisch-belang-van-de-belgische-havens>) verwijzen naar het economisch belang van de zeehavens in Vlaanderen en van de ruimere havengerelateerde bedrijvigheden en de 'strijd' die er gevoerd moet worden om deze economische positie te behouden/vrijwaren. Er is voor de beroepsinstantie duidelijk een economisch, financieel en/of commercieel belang voorhanden in hoofde van de Haven van Antwerpen dat het algemeen belang van de openbaarheid overtreft om de door verzoeker opgevraagde documenten niet openbaar te maken.

De beroepsinstantie wijst in dit verband ook op de statutaire en ook decretale (Havendecreet) taak van de haven, die erin bestaat om onder meer op treden als beheerder van de terreinen, dokken, sluizen, ... binnen het havengebied. De Haven van Antwerpen beschikt in dit kader over diverse instrumenten om haar statutaire en decretale opdracht te verwezenlijken, waarbij in het bijzonder wordt verwezen naar de rechtsfiguur van de domeinconcessies. De haven beoogt op die manier de terreinen binnen het havengebied als gebiedsbeheerder een invulling te geven waarmee het algemene (haven)belang gediend wordt.

Gegeven de competitieve omgeving waarbinnen de havens opereren en de havenbesturen de exploitatie garanderen (conform het 'Havendecreet'), acht de beroepsinstantie de uitzonderingsgrond van artikel II.35, 1° Bestuursdecreet dan ook van toepassing op de beide uitspraken van het ICSID-Tribunaal. De zeer uitgebreide gevoelige economische, financiële en commerciële informatie die aan bod komt in de beide uitspraken van het internationale Tribunaal (die meer dan 300 bladzijden in beslag nemen) kan om die reden niet openbaar gemaakt worden, teneinde de concurrentiepositie van de haven, zowel nu als naar de toekomst toe, te vrijwaren. De beroepsinstantie erkent dat het belangrijk is om de onderhandelings- en commerciële positie van de Haven van Antwerpen op dat punt niet te ondermijnen door het openbaar maken van de gevoelige economische, financiële en commerciële informatie die voorkomt in de beide uitspraken.

De beroepsinstantie wijst er dit verband op dat DP World een van de grootste beheerders van containerterminals wereldwijd is en dan ook één van de belangrijkste handelspartners uitmaakt van de Haven van Antwerpen als terminaloperator. De beide uitspraken gaan in het bijzonder over een aangevochten beslissing van het Havenbedrijf Antwerpen uit 2014 met betrekking tot de herverdeling van

concessies binnen het havengebied en bevatten gedetailleerde informatie over de relaties tussen de haven van Antwerpen en de marktdeelnemers die in de haven actief zijn, evenals over de werking van deze verschillende entiteiten. Het gaat hier om gevoelige feitelijke en economische gegevens van de Haven van Antwerpen die ontegensprekelijk een zekere commerciële waarde hebben omdat ze niet bekend zijn bij andere concurrerende exploitanten in de haven- en zeevervoersector en deze informatie zou, als ze openbaar wordt gemaakt, de economische positie van de haven, alsook de eigen onderhandelings- en commerciële positie kunnen ondermijnen voor de toekomst, wat uiteraard haar financiële en commerciële belangen (haar concurrentiële positie in de hele havenwereld) in het gedrang zou brengen.

De beroepsinstantie is in casu van oordeel dat de belangenafweging waartoe de artikelen II.35, 1° van het Bestuursdecreet, zoals elke relatieve uitzonderingsgrond verplicht, niet tot een oordeel in het voordeel van de beroeper leidt. Er is geen openbaar belang, zoals geduid in de parlementaire voorbereiding bij het Bestuursdecreet, gemoeid met de openbaarmaking van de door verzoeker opgevraagde uitspraken van het ICSID-Tribunaal. In de memorie van toelichting bij voormeld decreetartikel wordt in verband met de belangenafweging aangegeven dat de uitzonderingen alleen worden ingeroepen als het belang van de openbaarheid niet primeert. Daarmee wordt bedoeld: een met de openbaarmaking gediend openbaar belang. Deze bepaling betekent dus niet dat de private belangen van de aanvrager (in casu als journalist) moeten afgewogen worden tegenover de belangen die met de uitzonderingen beschermd worden. Het gaat om het belang van de gemeenschap: de openbare orde, de veiligheid van de bevolking, grote maatschappelijke issues, globale bescherming van het leefmilieu enzovoort..” (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, 1656/1, 56). In voorliggend geval dient de bescherming van het economisch, commercieel en financieel belang van de Haven van Antwerpen geacht te worden te primeren. De openbaarmaking ten koste van het beschermde belang mag enkel maar worden bevolen als daarmee het algemeen belang gediend wordt. De beroepsinstantie ziet geen argumenten om te besluiten dat dit hier het geval is. Verzoeker heeft in zijn beroepschrift ook geen enkel argument aangedragen om te motiveren waarom het belang van de openbaarheid van de gevraagde informatie hier groter zou zijn. De betrokken (te beschermen) belangen van de Haven van Antwerpen wegen in casu zwaarder door dan het belang van de openbaarheid.

In bijkomende orde verwijst de beroepsinstantie ook nog naar de toepassing van de uitzonderingsgrond, zoals vermeld in artikel II.35, 3° Bestuursdecreet. Op basis van dit artikel kan een aanvraag tot openbaarmaking worden afgewezen als de overheidsinstantie van oordeel is dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van het vertrouwelijk karakter van commerciële en industriële informatie, wanneer deze informatie beschermd wordt om een gelegitimeerd economisch belang te vrijwaren, tenzij degene van wie de informatie afkomstig is met de openbaarheid instemt.

De beroepsinstantie stelt vast dat in de beide beslissingen van het ICSID-Tribunaal van 10 april 2021 en 15 februari 2024 heel veel vertrouwelijke informatie voorkomt met betrekking tot de concessies die DP World heeft afgesloten in de Haven van Antwerpen. De beroepsinstantie is van oordeel dat met de bescherming van het vertrouwelijke karakter van deze commerciële gegevens (financiële en commerciële info aangaande lopende concessies) in casu duidelijk een gelegitimeerd economisch belang wordt gevrijwaard, namelijk voorkomen dat er significante schade zou toegebracht worden aan de betrokken firma door het openbaar maken van deze gegevens en daardoor de mogelijkheid creëren dat eventuele concurrenten van DP World een competitief voordeel zou worden gegeven voor mogelijke toekomstige af te sluiten concessieovereenkomsten binnen de Haven van Antwerpen, waardoor de eerlijke mededinging zou kunnen geschaad worden. De beroepsinstantie is van oordeel dat in casu door de openbaarmaking van de gevoelige commerciële en financiële informatie, zoals die voorkomen in de opgevraagde beslissingen van het internationaal Tribunaal, inbreuk gepleegd wordt op het vertrouwelijk karakter van deze vertrouwelijke commerciële gegevens. Bijgevolg is de beroepsinstantie van oordeel dat de openbaarmaking van de inhoud van de beide beslissingen van het ICSID-Tribunaal op grond van artikel II.35, 3° Bestuursdecreet niet kan worden toegestaan.

De vaststelling dat zowel de Belgische Staat als DP World zelf (de beide betrokken partijen in het arbitragegeshil) uitdrukkelijk en formeel ten aanzien van het ICSID-Tribunaal hebben bevestigd dat ze geen van beide hun akkoord geven met de publicatie van de beslissingen van het ICSID-Tribunaal van 10 april 2021 en 15 februari 2024, geeft toch ook wel aan dat het in casu gaat om zeer gevoelige commerciële en economische informatie van DP World.

De beroepsinstantie is van mening dat er in casu geen openbaar belang, zoals geduid in de parlementaire voorbereiding, gemoeid is met de openbaarmaking van de betrokken documenten. De memorie van toelichting stelt immers m.b.t. de belangenafweging het volgende: “De uitzonderingen worden alleen ingeroepen als het belang van de openbaarheid niet primeert. Daarmee wordt bedoeld: een met de openbaarmaking gediend openbaar belang. Deze bepaling betekent dus niet dat de private belangen van de aanvrager moeten afgewogen worden tegenover de belangen die met de uitzonderingen beschermd worden. Het gaat om het belang van de gemeenschap: de openbare orde, de veiligheid van de bevolking, grote maatschappelijke issues, globale bescherming van het leefmilieu enzovoort..” (Parl.St. VI.Parl. 2017-18, 1656/1, 56). De afweging van de beroepsinstantie leidt dan ook tot de conclusie dat het belang dat beschermd wordt door de uitzonderingsgrond van artikel II.35, 3° van het Bestuursdecreet, het vertrouwelijk karakter van de vertrouwelijke commerciële informatie van de betrokken firma (DP World) dat wordt vermeld in de beide beslissingen van het ICSID-Tribunaal, in casu primeert op het belang van de openbaarheid.

Volgens artikel II.50, §1, derde lid van het Bestuursdecreet dient de beroepsinstantie alsnog de betrokken firma, wiens commerciële gegevens worden beschermd, te contacteren opdat deze eventueel alsnog haar toestemming kan geven voor de vrijgave van de afgeschermd informatie. Gelet op het feit dat DP World uitdrukkelijk heeft te kennen gegeven aan het internationaal arbitragecollege dat de beide beslissingen niet mogen worden gepubliceerd, lijkt het de beroepsinstantie in casu dan ook overbodig om nu nogmaals uitdrukkelijk de instemming te gaan vragen aan DP World.

Tenslotte verwijst de beroepsinstantie ook nog naar de toepassing van artikel 6, §1, 3° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Voormeld artikel bepaalt dat een federale of een niet-federale overheidsinstantie (in casu DKBUZA) de aanvraag tot openbaarmaking afwijzen als ze van oordeel zijn dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de federale internationale betrekkingen van België.

De beroepsinstantie stelt in casu vast dat DP World een staatsbedrijf uit het emiraat Dubai in de Verenigde Arabische Emiraten is. De beroepsinstantie sluit zich daarom aan bij de visie van DKBUZA dat de internationale betrekkingen van België in casu op het spel staan, aangezien DP World een Emirati-bedrijf is, en het ongetwijfeld zo is dat een geschil tussen een staat (België) en een buitenlandse onderneming die een staatsbedrijf uitmaakt van een andere staat (Verenigde Arabische Emiraten) altijd een impact heeft op de diplomatieke betrekkingen tussen deze staten onderling, aangezien een dergelijk geschil altijd het onderwerp is van diplomatieke discussies tussen deze staten en aldus weegt op hun onderlinge relatie.

In dit geval heeft het bedrijf DP World, alsook de Belgische Staat, uitdrukkelijk gevraagd aan het ICSID-Tribunaal om, op grond van artikel 48 van het ICSID-verdrag, niet over te gaan tot de publicatie van de beslissingen van het ICSID-Tribunaal van 10 april 2021 en 15 februari 2024. Mocht nu in casu worden overgegaan tot de openbaarmaking van de beide voormelde beslissingen van het ICSID-Tribunaal, dan zou dit ongetwijfeld ernstige gevolgen hebben voor de internationale betrekkingen tussen de twee staten

Het ingestelde beroep wordt, om voormelde redenen, bijgevolg dan ook als **ongegrond** beschouwd.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van ■■■ d.d. 21 mei 2024 tegen de weigeringsbeslissing van DKBUZA van 17 mei 2024 is ontvankelijk doch ongegrond.

Brussel, 21 juni 2024

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter